

Recensie: The Ladies & De Lassies ★★★1/2***

Fakkeltheater Rode Zaal
donderdag 28 november 2019



foto © Sascha Siereveld

Recensie:

15 jaar Hotel Vocal, dat mag gevierd worden. Daarom nodigen Sam Verhoeven en Daisy Thys collega's Barbara Dex, Sandrine en Jelle Cleymans uit om er tijdens 'The Ladies & De Lassies' een stevige lap op te geven. In een revue van meer dan twee uur show wisselen Nederlandstalige nummers en Engelstalige klassiekers moeiteloos met sketches en dulle fratsen van Jelle en Sam. Het publiek wordt getraakteerd op een heerlijke 'Skyfall' van Barbara, een wondermooi 'Wereld zonder jou' in een duet van Sam en Sandrine en een geweldige medley waarin The Ladies ons laten genieten van de legendarische muziek van Vaya Con Dios. En alsof dat alles al niet voldoende is, doet Jelle Cleymans zelfs een poging om in het Frans te zingen. Gelukkig waarschuwt hij zelf vooraf dat waar andere een talentknobbel hebben voor Frans er bij hem een kuiltje zit. Zelf hebben we een vermoeden dat het misschien eerder om een zwart gat gaat, maar hij kan punten scoren voor inzet en durf. 'The Ladies & De Lassies' is dus een uiterst gevarieerde voorstelling waar voor ieder wat wils in zit en waar het zeven man sterke live orkest onder de professionele leiding van Pol Vanfleteren staat.

De voorstelling start met een heuse muzikale 'battle of the sexes' waarbij de heren het publiek met een Vlaamse tekst verwelkomen op de tonen van 'The Love Boat' terwijl de dames hen van het podium zingen met hun versie van 'I'm so excited'. We gaan hier niet verklappen welk kamp deze muzikale strijd wint, maar de heren kunnen er ook niet aan doen dat ze maar met twee zijn en dat ze het moeten opnemen tegen drie fenomenaal sterke vrouwen.

Want als er één ding erg duidelijk blijkt uit deze 'The Ladies & De Lassies', is het dat zowel Daisy Thys, Barbara Dex als Sandrine over heel wat zangtalent beschikken. Gedurende de 15 jaar dat Hotel Vocal al in het Fakkeltheater doorgaat, hebben we Daisy Thys al vaak genoeg aan het werk gehoord om te weten dat ze vocaal stevig uit kan halen. Het verbaast dan ook een beetje dat ze er tijdens 'And I am telling you' voor kiest om op het einde niet voluit te gaan. Het nummer leent er zich perfect voor. In deze uitvoering missen we daardoor de emotionele climax. Tijdens het duet 'I need never get old' trekt ze wel alle registers open. Jelle moet zich dan wel even aan zijn bretellen vasthouden, maar voor het publiek is het genieten.

Jelle Cleymans mag trouwens niet alleen in duet met Daisy, hij mag zich ook samen met Barbara Dex wagen aan 'Meester Prikkebeen'. Barbara zorgt voor de idyllische, mysterieuze sfeer terwijl Jelle zich foutloos door de stortvloed van woorden werkt die Lennaert Nijgh voor dit nummer schreef. Tijdens het refrein draaien Barbara en Jelle zich naar elkaar toe en wordt het samen en tegen elkaar zingen. Dit duetje is echt wel een mooi eerbetoon aan Boudewijn de Groot. Jelles hommage aan Charles Aznavour is jammer genoeg minder geslaagd. Jelle heeft te weinig voeling met het Frans waardoor hij zich zo op zijn tekst moet focussen, dat het gevoel van het nummer niet juist zit. Hij mist ook de maturiteit om 'La Bohème' echt overtuigend neer te zetten. Soms is een stap buiten de comfortzone net een stapje te ver en Jelle geeft zelf ook toe dat hij zich hier een beetje aan mispakt heeft. En voor u nu zou denken dat Jelle de zwakke schakel is, willen we er hier al direct aan toevoegen dat de combinatie van Jelle en Sam echt wel werkt. De twee heren voelen elkaar goed aan en beleven zelf veel plezier aan wat ze doen. De positieve

vibe op het podium straalt uit de zaal. De Spaanse medley die ze in het eerste deel van de show brengen, is niet alleen goed uitgevoerd, hij is ook nog eens erg entertainend. Sam en Jelle weten als geen ander de sfeer te zetten. En 'De Lassies' zijn duidelijk van vele markten thuis: ze zingen, ze dansen, vertellen moppen en wagen zich zelfs aan een heuse goochelact. En toegegeven: hun grappen en grollen zijn misschien niet altijd even origineel, maar er is een reden waarom een goede klassieker een klassieker is. Jelle en Sam zijn de lijm van de voorstelling en de absolute sfeermakers.

Gastheer Sam Verhoeven is uiteraard meer dan alleen maar een grappenmaker. In 'Feelin' good' mag hij zijn innerlijke Michael Bubl  naar boven laten komen. Dankzij het heerlijke arrangement van Pol Vanfleteren krijgt de zevenkoppige band de allures van een heuse big band en wordt de Rode Zaal heel even het Sportpaleis. Sam mag even alles uit de kast halen en als publiek hoef je enkel maar te genieten. En zo groots en krachtig als 'Feelin' good' klinkt, zo intiem en gevoelig is het in het duet van Sam met Sandrine. Er was nog even twijfel over wie de partij van Trijntje Oosterhuis op zich zou nemen, maar uiteindelijk kiest Sam toch maar voor de rol van Marco Borsato en trakteren Sandrine en Sam het publiek op een hele ingetogen en breekbare uitvoering van 'Wereld zonder jou'.

We zijn trouwens erg onder de indruk over de stemcontrole en het talent van Sandrine. Tijdens 'Young hearts run free' klinkt ze heerlijk soulful disco, in 'Footloose' gaat het er lekker swingend aan toe en in de opening van 'Let's dance' klinkt ze heel terughoudend en beheerst. Maar het meest pakkende nummer dat ze brengt, is 'Mijn lijf doet zeer' van Ann Christy. Sandrine weet hier zowel het gevoel van pijn, teleurstelling, ingehouden frustratie als hulpeloosheid in haar stem te leggen. Het is een uiterst breekbaar lied waarin ze elke noot met honderd procent controle weet te plaatsen. 'Mijn lijf doet zeer' is waarschijnlijk het minst gekende nummer uit de voorstelling, maar wel een absolute topper.

< Sascha Siereveld >

De setlist: Deel 1:

Overture
You've got a friend
Spaanse Medley
And I am telling you
Some kind of wonderful
Meester Prikkebeen
Mijn lijf doet zeer
Feelin' good
Happy Days/Get Happy
La Bohème
Footloose
The show must go on

Deel 2:

Vaya Con Dios medley
Wereld zonder jou
I need never get old
Skyfall
The wonder of you
Intermezzo Mister Magic Mike
Foxie Foxtrot
Iedereen is van de wereld

Young hearts run free
Vlieg met me mee
Disco medley

Bis:

Lost in music